

UROPA
siques jugades i que desfà l'arrencada
a

matant una passada de Pellicer obtingué d'un xut
rtíssim l'únic gol a favor de l'Europa.
Els equips foren els següents:
Espanyol: Zamora, Saprissa, Portas; Trabal, Za-
la, Caicedo; Olariaga, Oramas, Mauri, Padrón,
irrita.
Europa: Bordoy; Serra, Solà; Serra, Pelaó, Mau-
i; Pellicer, Olivella, Cros, Cella, Alcàzar.

plicació de l'off-side

Hom pogué veure que amb tot i tractar-se de dues
vanteres d'extrems molt ràpids, la conseqüència de
nova regla de l'off-side no va pas ésser la del
menge abans. Aquesta observació pot fer-se igual-
nt pel que es refereix als altres partits, els resul-
s dels quals poden qualificar-se de normals pel
e afecta als "scores". I és que el joc dels "backs"
ha sofert també un canvi, no deixant tant al des-
ert els extrems. Sense dir-s'ho, hom ha pogut
mprovar que la consigna de "joc més tancat" s'ha
posat gairebé tot seguit. Per avui no fem més
e recollir la impressió que ens dóna aquesta jor-
da del nou "off-side"; molt s'ha escrit a aquest
pòsit, i més s'escriurà encara; però és evident que
nesura que els jugadors vagin imposant-se en el nou
tema, tornarem als resultats normals, amb el con-
güent guany de bellesa i rapidesa en el joc.—E. V.

A GRACIA

na rehabilitació del Martinenc i un mal partit del Terrassa

Els aficionats de Sant Martí sortiren ben con-
its diumenge del camp del Gràcia. La brillant
tòria assolida damunt del Terrassa els rehabi-
i en bona part del resultat del partit jugat con-
l'Espanyol en la primera jornada de la "Copa
Catalunya".
Comprenem perfectament que quan un equip,
sprés d'un resultat completament advers, obté
a victòria mesurada com la del diumenge, els
is partidaris s'entusiasmin i recuperin les espe-
nces perdudes; però d'això a sortir-se de la rea-
it hi va certa distància.
Cal que tingui en compte el Martinenc que diumenge es trobà davant d'un equip completament desconcertat, que no donà ni de molt el que pot, i que el resultat assolit va ésser fruit més de l'entusiasme mantingut fins als darrers moments del partit, que de la ciència emprada durant el transcurs del mateix.

Considerem força l'equip de San Martí, i no li desitgem altra cosa que una sèrie d'èxits continuats en les lluites que s'acosten, però creiem que en trobar-se davant d'un equip que, encara que mancat de ciència, els iguali en entusiasme, els serà bon xic difícil de sortir-ne ben lliurats, sobretot per la manca de consistència en la línia mitja. Aquest és el principal defecte que notàrem en l'equip del Martinenc a principis de temporada, i que poguérem comprovar en el partit de diumenge contra el Terrassa.

El partit i el gols

En general va ésser de domini martinenc, que en alguns moments va fer-se aclaparador, sobretot a mitja segona part. Si deixem de banda algunes jugades isolades, que per cert es representaren ben escassament, portades amb ciència, pot dir-se que va ésser un partit jugat amb tota la incorrecció imaginable. Si haguéssim cronometrat el partit, segurament hauríem registrat un nombre de faltes fantàstic, promogudes sobretot pels excessos dels jugadors, que burlaren continuament l'autoritat de l'àrbitre.

El Terrassa va jugar, el que se'n diu jugar, els darers cinc minuts de la primera part. Varen ésser aquests els millors moments del partit, portats amb ciència insuperable, aprofitant un petit lapse de temps en què el joc semblava haver perdut la seva violència, que dissortadament, però, es refermà amb més vigor encara durant la segona part. Unes petites revifalles dels terrassencs en aquest temps, no varen pas servir per poder igualar el resultat del partit.

L'equip vermell, pel contrari, va jugar tota l'hora i mitja del partit amb un braó sens límit, palesant clarament les ganes de reivindicar-se d'actuacions passades.

El primer gol va ésser favorable al Martinenc, per obra de Vilar en aprofitar un free-kick, als primers moments del partit. El segon va marcar-lo Rodríguez de penalty, per mans de l'Humet.

Els terrassencs varen marcar el gol de l'honor també de penalty, per mitjà de Broto, que ja n'havia perdut un altre per excés de fúria.

Poc abans d'arribar-se al descans, Rodríguez marcà el tercer gol martinenc, d'un xut que passà entre mans i cames del porter egarenc, amb tota la suavitat d'aquest món.

El quart gol el marcà el Martinenc molt avançada la segona part, d'un xut de Batet, que entrà per excés de vista de Sabaté.

LA CURSA CIRCUIT DE LLEVANT
Els cicle-cars arrenglerats per a la sortida

Els equips

Martinenc. — Prat, Mariné, Guillemon, Comorera, Samsó, Creixell, Vilar, Barratxina, Ribes, Batet i Rodríguez.

Terrassa. — Sabaté, Cluselles, Humet, Papell, Helbig, Kaiser, Roig, Argemí, Gràcia, Broto i Pedrol.

Com jugaren

L'atac martinenc va pecar de falta d'intel·ligència, i no va saber aprofitar-se dels descuits en què sovintejà la defensa contrària. Sobressortiren, però, els extrems que burlaren molt els mitjos del Terrassa.

Els de l'equip vermell jugaren amb ànima, però per no perdre el costum no serviren degudament els davanters. La defensa va complir, i el porter, en les ocasions que va actuar, ho féu bastant insegur.

TERRASSA - MARTINENC
Sabaté, el porter del Terrassa, blocant una pilota ben difícil del davanter martinenc

Báscules: Arques per a cabals

Pibernat

Carrer de Parlament, 9

De la davantera terrassenca es distingí només l'ala esquerra. L'ala dreta es comportà molt malament, i el centre no s'entengué gaire amb els seus companys. Els mitjos ales desmarcaren com sempre, encara que Kaiser suplí aquesta falta amb l'entusiasme. L'Helvig no va pas tenir un bon dia, i abusà de donar joc alt als davanters quan no és pas aquest el que dominen, si descompten en Gràcia.

De la defensa es distingí personalmet l'Humet, però en conjunt es descuidà continuament per falta de collocació.

El porter, encara que va fer alguna bona parada, va deixar entrar dos gols que el desacrediten per complet.

L'arbitratge d'en Comorera, imparcial, però mancat d'energia.—M.

A TERRASSA

De com el Sabadell va ésser batut pel Gràcia

El factor públic

Heus aquí un encontre que ningú ho esperava que acabés amb un resultat tan advers per al Sabadell F. C. No volem dir amb això que el Gràcia no fos mereixedor d'aquesta esclatant victòria, car les ganes de vèncer amb què jugaren tots els components del cercle vermell, són prou per a justificar-la; però — i despullant-nos de tot apassionament — hem de reconèixer també que els sabadellencs jugaren en un pla d'inferioritat "neutral" ben desconcertant.

La Federació Catalana, en manar la celebració dels partits corresponents a aquest torneig

Magnetos **Bosch** Bugies

en terreny neutral, és de creure que ho féu amb el bon intent que les lluites donessin un reflexe exacte de la vàlua dels contendents; comptant també — no cal dir-ho — amb la neutralitat absoluta dels socis del cercle, en el camp de joc del qual es jugà l'encontre; però el que és aquesta vegada no ha estat pas així; el públic egarenc s'ha comportat — no sabem amb quin fin — completament contrari del Sabadell; ço que indubtablement es repetirà—i tant de bo ens equivoquem! — el dia que èls sabadellencs es desplacin a Terrassa per jugar contra l'Espanyol. Això, indubtablement, influeix no poc en l'actuació del cercle perjudicat, que en desconcertar-se, repercuteix ben prompte amb jugades que es fallen d'una manera incomprensible.

Deixem aquest comentari, que som nosaltres qui pot arreglar-ho, i passem a donar unes impressions del partit

El què fou el match i com jugaren

Tingué cura de l'arbitratge l'Aramburo; el fet que als quinze primers minuts de joc ja s'havien marcat tres gols ens féu pensar en els crescuts "scores" del passat diumenge; més no fou així, car la seguretat de les respectives defenses ho sabé evitar.

La primera avançada del Sabadell li val el seu únic gol per mediació de Zamora, que engegà un xut creuadíssim del tot imparable. El Gràcia, els jugadors del qual es veuen quasi més encoratjats que en el seu propi terreny, es llença a un contra-atac formidable, essent En Paló qui marcà d'una manera colossal el gol d'empat. Als pocs minuts fou Sastre que, rapidíssim, féu inútils els esporços d'En Casanovas per evitar el segon gol dels graciencs.

La consecució d'aquests gols podem dir que fou el millor del partit; car tots ells foren preparats d'una manera ràpida i vistosa.

El Gràcia jugà tota la resta de l'encontre emprant el joc en ell característic; mancat d'una tàctica refinada però de resultats força positius. Cercà regularment els moments perillosos per al marc del Sabadell, per mediació dels seus exteriors; potser perquè notaren el sovint desmarcament dels mitjos sabadellencs, però amb tot, ens semblà una tàctica poc variada.

Indiscutiblement el millor dels vermells, els mitjos i defenses; a ells es deu la victòria obtinguda.

Cortès, a la defensa, jugà un partit magne. Palau, el porter del Gràcia, jugà allò que es diu ajudat per la Providència; la seva actuació fou insegura, inicià unes sortides que no li costaren gols per la desgràcia en els xuts dels davanters del Sabadell.

El Sabadell intentà imposar el seu joc de passades curtes, però hagué d'emmotllar-se a les circumstàncies i fer el joc del seu contrari.

AUTO-OMNIA

Accessoris - Neumàtics - Lubricants

Francesc Samsó

Passeig de Gràcia, 114 - Tel. G. 1045

Un lleuger domini, igual en el primer que en el segon temps, no pogué ésser aprofitat, car una falta de direcció incomprensible en el xut, els féu perdre oportunitats clarissimes de marcar.

Després d'obtenir el Gràcia el seu tercer gol amb un freekck amb què es castigà el Sabadell, tots els jugadors d'aquest cercle es llençaren a un atac desesperat; però la nerviositat dels jugadors

Autos i camions

LANCIA

STOCK COMPLET DE NEUMÁTICS I MAÇISSOS

Rbla. Catalunya, 123

era ben palesa i es veié sobresortir amb l'embolicades que resultaven les jugades. Molts xuts es llançaren contra el gol gracienc, fins un penalty; però tot fou inútil! L'adversitat s'havia posat de companya del Sabadell.

L'Aramburu féu un arbitratge del tot enèrgic, tal com l'encontre necessitava.

Gràcia: Palau-Cortès, Vila-Calatayud, Sales, Planas-Vives, Soler, Sastre, Paló i Orriols.

Sabadell: Casanovas-Cabedo, Muntané-Desvens, Tena II. i Tena I-Sangüesa, Bertran, Zamora, Martí i Sans. — **P. G.**

DE CATALUNYA

A IGUALADA

F. C. VILAFRANCA, 4 ATENEU IGUALADI, 1

Vingué el notable primer equip del F. C. Vilafranca, integrat per: Inglès; Llorens, Paulmo; Sincart, Guasch, Ferrer; Admetlla, Agustinet, Cundet, Giralt i Jové, el qual primer equip lluità contra el de l'Ateneu, compost així: Solé; Adzet, Castells; Vera, Codina, Tomé; Freixes, Matosas, Gombau, Permanyer i Mas.

Reconeguda, bé n'és prou la vàlua de l'equip visitant,

Magnetos **Bosch** Bugies

la qual cosa féu que acudís molta gent al camp de l'Ateneu per tal de presenciar un bon partit. Del dit encontre sortí victoriós, amb relativa facilitat, el Vilafranca, que aconseguí quatre gols per un.

Els gols foren fets, els dos primers per Cundet, de dues arrencades individuals, encara no passats els primers cinc minuts de joc. El tercer el marcà oportunament Giralt, d'un centre d'Admetlla. Tots tres en la primera part, com també el de l'Ateneu, que marcà Permanyer d'un xut superb.

A la segona part el Vilafranca continuà dominant i en una de les moltes vegades que posà la porta local en perill, Cundet, d'un xut ras, marcà el quart gol.

Cal anotar la diferència dels dos bàndols en el joc, puix que si el Vilafranca demostrà ésser un equip ben cohesionat, el nostre fou del tot a l'inrevés. Codina solament fou el millor dels seus.

I caldrà altra vegada insistir en la necessitat que s'imposa al nostre primer equip d'un entrenament ferm i una voluntat encara més ferma perquè en el pròxim campionat pugui demostrar el que en veritat ppt desenrotllar un onze integrat pels millors jugadors de la nostra localitat.

A TORELLÓ

PARTIT DE SELECCIO

Diumenge presenciàrem el partit de selecció de jugadors per al proper campionat del grup F.

Els components d'ambdós bàndols, tots jugadors locals, no tingueren cap bella tarda. Es destacaren els del primer equip, com ja era de suposar, i dels aspirants podríem apuntar alguns noms, sense que cap d'ells, però, hagués demostrat prous condicions per a la lluita que s'apropa.

Guanyaren els que vestien el jersei roig per quatre gols a un. El públic, escàs.

A OLOT

OLOT F. C., 1 SANT FELIU, 2

Diumenge passat jugaren un partit amistós en el nostre camp els primers equips de Sant Feliu de Guíxols i el de l'Olot F. C.

L'actuació d'uns i altres no tingué res d'extraordinari, si bé ens plagueren més els forans que els locals, els quals fa una temporada que sembla que han perdut tots l'esperit esportiu que els animava i que els donà diades de glòria. La falta d'entrenament es demostrà per la poca resistència i per la manca de conjunt.

Poc després de començat l'encontre, en el qual hi hagué domini intermitent, els locals marcaren un gol, de penalty, i es defensaren dels ataes contraris amb més fortuna que encert. Cap al final del segon temps els forans dominaren més i marcaren dos gols, ben preparats, que el públic aplaudí sorollosament. Tot el que tenien de coratjosos aquells aplaudiments per uns jugadors semblava una protesta contra els altres.

L'albitratge, regular.

A VICH

MARIA AUSA, 3 HOSTALFRANCHS, 1

Els nostres es presentaren incomplets i amb poques ganes de jugar, llevat d'alguns. Malgrat d'aquesta apatia, demostraren a bastament la seva superioritat damunt els visitants. Els gols foren aconseguits: dos per Llacera i un per Kate. Els millors dels nostres, Cerdà, Ripoll, Llacera i Kate.

ATLETIC DEL TURO, 3 VICH, 3

Fou un partit molt competit. L'avantatge tan podia decantar-se a un cantó com a l'altre. Fou presenciat per nombrosa concurrència.

SPORTMEN'S

INVITEM A COMPRAR

Bales reglament, a 2,95; 4,95; 7,95; 10,95
Jerseis futbol, a 2,25; 3,50; 4,95; tots colors
Mitges jugador, a 0,90; 1,65; 2,25
Pantalons jugador, a 1,75; 2,35; 2,65; i 2,95 tots colors
Càmares angleses. a 1,25; 2,30 i 2,95
Defenses, a 0,55; 0,75; 0,95; 1,45 i 295
Turmelleres angleses. a 5,35 i 5,85
Genolleres porter, a 8,95 i 9,95
» angleses, a 5,95
Guants porter, a 7,95; 9,95; 12,95 y 16,95
Sabates futbol, totes les mides, a 10,35 i extra a 14,95.
BOQUERIA, 29 - Telèfon 2853 A. - Sucursal; Carme, 36.

CASA LAYRET

Fabricació especial per a Clubs; jerseys, pantolons i mitges tutbol, ets , en tots colors i dibuixos que es poden desitjar sense augment de preus

CAMISERIA
FITÓ
Jaume I, 11 - BARCELONA
Guants pell i bufandes seda
la casa més ben assortida
: Preus incompetibles :

A GRANOLLERS

GRANOLLERS, 3 — COLONIA GUELL, 1

Sota les ordres d'En Gras jugaren un partit amistós que degut la forta ruixada caiguda abans de començar impedí de fer un joc vistós, per les relliscades i caigudes que es feien.

D'interès per guanyar tots n'hi posaren preu, i si un elogi cal fer, vagi aquest per al porter i el mig centre dels forasters, que salvaren als seus d'un resultat més advers.

El Granollers presentà l'equip següent: Coll; Miralles, Canyelles; Ventura, Escrits I, Serrano; Pey, Martí, Bonay, Duran i Guix.

L'àrbitre ho féu força bé.

A REUS

ILURO-REUS DEPORTIU (segons equips)

Feren match nul i per cert que bé val un elogi i comentari la brillant actuació dels locals davans llurs contrincants, jugadors que posseeixen un magnífic conjunt i una enorme voluntat.

Cal dir que l'equip local estava integrat per quatre elements que figuren en els tercers equips, ja que per circumstàncies especials el Reus imposà sancions als jugadors titulars, els llocs dels quals ocuparen els reserves.

Hem d'aplaudir amb entusiasme l'actuació dels dos equips d'avui, que en la lluita hi han posat l'amor propi i la fe en la victòria, qualitats que manquen, generalment, als que són o es creuen ésser ases.

No cal fer la ressenya del partit, car en dir que des que començà fins a l'acabament fou molt interessant i es veié molt fútbol—i del bo—queda dit tot.

Pel domini marcadíssim dels locals mereixien justament la victòria, que en diferents ocasions els de l'Iluro la creien ja aconseguida pels seus contraris.

Jugaren per l'Iluro: Casavell; Rufart, Puig; Roca, Spa, Pons; Renin, Solé, Morell, Vila i Clausell.

AUTO-OMNIA
Accessoris - Neumàtics - Lubricants
Francesc Samsó
Passeig de Gràcia, 114 - Tel. G. 1045

ESPANYOL - EUROPA
Olivella, Zabala i Portas disputant-se tots tres la bala que Caicedo es disposa també a arrepelegar

I pel Reus Deportiu: Jiménez; Rovira, Folch; Barberà, Pallà, Estalella; Domingo I, Santinyà, Lluria, Faulo i Munté.

Jugaren excellentment bé tots, cadascú en el seu lloc. L'àrbitre, En Prada, tingué moments de tot.

A TÀRREGA

GIMNASTIC, 3 — C. D. TARREGA, 2

Després d'haver-nos passat un mes i mig sense poguer veure cap partit en el nostre camp, diumenge passat tingué lloc l'anunciat entre el Gimnàstic i el C. D. Tàrrega, el qual encontre fou una revenja del que es juga el diumenge anterior a Tarragona, i en el qual, com es sabut vencé el Gimnàstic per tres a un.

Per veure els dos contendents que participaran enguany en el campionat del grup C el camp (malgrat de la ventada) es veié força concorregut.

Fou un partit interessantíssim degut al superb entusiasme que hi posaren tots. El resultat estigué insegur fins als darrers moments del partit, que es decidí la victòria a favor del Gimnàstic per tres gols a dos, quan només faltava un minut escàs.

Una cosa, però, és de lamentar: el joc emprat pels equipiers tarragonins, que quan el marcador els era favorable empraren un joc que degenerà en brut, i de resultes d'això hagué de retirar-se Pont II, quan mancaven deu minuts per acabar.

Els marcadors de gols foren: Sotillos (1) i Alvarez (2), per part del Gimnàstic, i Segura (1) i Janozzo (1), per part del Tàrrega. Tots els jugadors d'ambdós bàndols es portaren molt bé, però esmentar

Magnetos Bosch Bugies

com a l'heroi del partit i el millor dels vint-i-dos el modest equipier Maymó, que féu una excellent partida.

El Gimnàstic arrenglerà: Llaó; Galapuig, Virgili; Pujol, Montfort, Casas (G.); Paco, Cupons, Sotillos, Alvarez i Albar.

I el Tàrrega: Pont I; Bonastre, Costa; Suria, Pont II, Maymó; Masafret, Campabadal, Segura, Janozzo i Graells.

L'àrbitre collegiat, en Pujol, estigué imparcial i sabé en certs moments, degut a la seva energia, reprimir el joc brut, que en ocasions abundà.

A LLEYDA

Al camp del Lleyda jugaren de campionat el reserva local contra el Badalona. Guanyaren els lleydatans per cinc gols a quatre. El vent desllui força l'encontre.

Al camp d'Esports el Joventut i l'Hospitalene empataren a dos gols, després de fer un dels partits més dolents de la temporada, bona part de culpa la tingué la gran ventada, que privà que els dos equips poguessin desenrotllar el seu joc.

A TARRAGONA

GIMNASTIC (infantil), 2 — CANONJA I, 1

Els infantils del Gimnàstic vencerén els canonjins; primer equip, per dos gols a un, en un partit ben disputat i entretingut, malgrat del fort vent que regnava.

CURSA D'ENTRENAMENT DEL C. M. C. EL PEDAL

A la pista de La Pedrera, amb un vent que gelava, es disputà una individual d'una hora, que valgué una bona victòria a Martí, el qual aconseguí un avantatge de prop de d'una volta al seu immediat seguidor, Francisco i Correu foren el segon i el tercer.

AL VENDRELL

F. C. VENDRELL, 2 — A. A. O. DE VILANOVA, 0

Un nou triomf obtingué l'equip local davant el potent onze de l'A. A. O. de Vilanova, en batre'l per dos a cap.

Marcaren els gols, el primer Cubota, d'un superb xut a l'angle; el segon Mascaró, en meravellosa forma.

Els Alumnes jugaren molt, però sense poder contrarestar el joc dels locals.

F. C. VENDRELL, 2 — F. C. B., 1

El segon partit que integrava el programa de fires i festes de Santa Teresa, va ésser, sense cap dubte, el millor de la temporada, referint-nos al joc desplegat.

L'equip local jugà més, sense desmereixer els seus contrincants, que foren vençuts en noble lluita. Rovirosa fou qui tingué cura de foradar la porta defensada brillantment per Llorenç; Coromines introduí el segon gol, jugant magníficament.

Magnetos Bosch Bugies

El gol del F. C. B. va ésser fet per Garcia; es distingí, pel Vendrell, Llajé, i els altres el secundaren molt.

Integraven el F. C. B.: Llorenç; Trullà, Dondat; Rodríguez, Ollé, Ortí; Ferrand, Escatx, Just, Garcia i Parera.

F. C. VENDRELL 5 — U. E. DE VILAFRANCA, 0

El darrer diumenge ens visità el reserva de la U. E. de Vilafranca, equip de modestes pretensions, el qual fou noblement vençut pel reserva del cercle local.

Tots els gols foren obtinguts pel davanter centre, Aloy, el qual, malgrat del seu entrenament, ho féu a la perfecció; un ferm puntal de la ratlla d'atac fou en Compte, que junt amb en Soler es féu aplaudir de debò.

El fort vent que regnà durant tota la tarda desllui gairebé totes les jugades; no obstant, el públic en sortí satisfet. Integraven l'equip guanyador: Guinovart; Serra I, Olivella; Biornal, Marquès, Palau; Soler, Compte, Aloy, Serra II i Rovira.

L'àrbitre, En Cullaré, molt bé.

BADALONA - LLEYDA
Els badalonins es mantingueren gairebé sempre a l'atac

Encara del match Hongria - Espanya

El què en conta un diari holandès

Al diari holandès "Telegraaf" trobem unes notes força curioses al voltant del match Hongria-Espanya i algunes de les quals no podem deixar de reproduir, tot deixant, naturalment, al seu autor la responsabilitat de la seva certesa:

"Zamorra" i Samitier han aprofitat llur estada a Budapest per anar a visitar el famós jugador Osth, qui roman a l'hospital per guarir-se de la important lesió rebuda quan el match amb els vienesos.

"Jo no omprenc—exclama Samitier, del qual hom coneix la manera forta de jugar—com algú pot deixar-se ferir en un camp de fútbol. Això, a casa nostra, no succeix més que al cafè; de tant en tant es llencen cadires i tamborets al cap. I tothom ho suporta molt bé..."

.....

"Quan X. Zsak, el porter hongarès, veié entrar l'únic gol dins la xarxa, l'home, tot desesperat, es posà les mans al cap.

—Era la pilota la que havies d'agafar i no pas el cap—li cridà un espectador vermell d'ira."

.....

"Per una vegada hom es mostrava content de l'àrbitre vienès, el diminut Braun que no escoltà més que elogis. Això, no obstant, "Zamorra" es creié obligat durant el descans d'anar a abordar-lo acompanyat d'un intèrpret, per demanar-li que no deixés dirigir el partit pel públic, ja que aquesta tasca només era incumbència de l'àrbitre.

En la seva resposta, Herr Braun es limità a fer observar a l'espanyol que ell no sentia cap curiositat per conèixer l'opinió d'En "Zamorra"...

MOTORISME

Les organitzacions del Moto Club de Catalunya

El Circuit de Llevant

(Mataró-Vilassar-Argentona)

Amb molt temps per endavant, el Moto Club de Catalunya havia decidit organitzar una prova de motocicletes, sidecars i ciclecars damunt el Circuit de Llevant, que comprèn el tiangle Mataró, Vilassar, Argentona, amb un desenrotllament de 14 quilòmetres 505. Damunt aquest mateix circuit començaren les manifestacions esportives automòbils en el nostre país, puix que les curses de "voiturettes" Copa Catalunya hi foren disputades, i també el primer G. P. motociclista organitzat pel Moto Club Deportiu. De tot això ja en fa quinze anys.

En la cursa de diumenge, la classificació s'establia, per a cada categoria, segons la distància recorreguda durant tres hores, a base, però, d'haver

AUTO-OMNIA
Accessoris - Neumàtics - Lubricants
Francesc Samsó
Passeig de Gràcia, 114 - Tel. G. 1045

recorregut en el dit temps una distància mínima. Aquestes distàncies mínimes eren:

Motos 250 c. c. — 150 km. (velocitat mitjana: 50 km. per hora).

Motos 350 c. c. — 180 km. (velocitat mitjana: 60 km. per hora).

Motos 500 c. c. — 195 km. (velocitat mitjana: 65 km. per hora).

Motos 1.000 c. c. — 210 km. (velocitat mitjana: 70 km. per hora).

Side-cars 350 c. c. — 160 km. (velocitat mitjana: 53 km. per hora).

Side-cars 600 c. c. — 180 km. (velocitat mitjana: 60 km. per hora).

Side-cars 1.000 c. c. — 195 km. (velocitat mitjana: 65 km. per hora).

En el quart G. P. de ciclecars, les condicions eren semblants a les del de motos. Les distàncies mínimes a recórrer per aquests vehicles eren:

Ciclecars 750 c. c. — 195 km. (velocitat mitjana: 65 km. per hora).

Ciclecars 1.100 c. c. — 210 km. (velocitat mitjana: 70 km. per hora).

La cursa

La inscripció era nombrosa, i entre els inscrits hi havia els millors corredors que tenim, amb algunes inscripcions forasteres molt valuoses per cert. Es preveia, doncs, que hi hauria una competència ferma, i això és sempre un alicient. El que no es preveia era que hi haguessin tants accidents i tants abandonaments que aclariren ben aviat el nombre dels corredors.

LES MOTOS

En motos 250, tot seguit d'iniciada la cursa, el domini fou de les "Terrot", de Parrotin i de Durant. Tant aquests dos corredors com A. Garcia, sobre "Jean Thoman", depassaren llargament la distància fixada.

La cursa de les motos 350 prometia d'ésser interessant per prendre-hi part Baltasar Santos sobre "Douglas", un bon corredor madrileny que altres vegades ha causat molta impressió. Malauradament, Santos hagué de retirar-se. Així i tot, la cursa del guanyador, Faura sobre "B. S. A.", mantingué l'interès del públic. Faura féu una cursa esplèndida. El segon, Aixelà sobre "Douglas", marxà amb regularitat i féu també una bona cusa. Una de les recents revelacions motoristes prenia part en aquesta prova, el defénder de l'"A. J. S." Sprinter. Abans de la cursa podia preveure's que entre Faura, Sprinter i Santos hi hauria un match prou igualat. Però Sprinter no tingué la sort favorable, incident darrera incident, anava molt retardat quan es veié en la precisió de canviar una roda. Llavors decidí d'abandonar vist que ja tenia la cursa perduda.

En motos 500 c. c. es feren tot seguit els amos els equipiers de "Douglas", Mateos i Sagrario, ambdós madrilenys. Sagrario és poc conegut encara, puix que porta poc temps de corredor, però diumenge es revelà digne dels companys d'equip. L'únic que podia fer un bon paper al costat d'aquests dos darrers i de l'anglès Whalley, era Joaquim Vidal. Però Vidal és un corredor tan bo com desgraciat, i la seva cursa fou un seguit d'incidents que l'obligaren a retirar-se.

En Macaya corria tot sol en la categoria motos 1.000 c. c. A manca de competidor, tenia el propòsit de fer una exhibició. Creiem, però, que la seva exhibició de diumenge no passarà a la història.

ELS SIDECARS

En sidecars 350 c. c. només hi havia tres "A. J. S." i una "Rudge-Withworth". Es veu, però, que ahir era mal dia per a les "A. J. S." en totes les categories. El sidecar inscrit a nom de A. A., conduït per un veterà motociclista mantingué bé el pavelló, però no pogué contra la "Rudge" de Torres, la mateixa màquina que diumenge passat, però sense sidecar, havia conduït Sànchez la "diada dels 10 quilòmetres". Ja feia l'efecte que la "Rudge" era més ràpida, però hom comptava que les tres hores de la cursa eren un avantatge per a A. A. i un desavantatge per a Torres, no entrenat i sense tanta pràctica. Es veu que la "Rudge" ensems que guanya revela un nou corredor a cada victòria.

La categoria sidecars 600 c. c. fou un bon duel entre el madrileny Naure sobre "Douglas" i Camats sobre "Norton". Pau Sagnier, que en les darreres curses s'havia dedicat al ciclecar, ha reprès el side i demostrà que no s'havia rovellat gens, puix que es collocà en segon lloc amb la seva "Norton" després d'una bona cursa.

A. Renom, sobre "Harley-Davidson", gairebé no tenia competidor. Tothom sap que Renom és un dels millors sidecaristes que tenim, i els que no ho sabien se'n convenceren ahir.

ELS CICLECARS

En la cursa de ciclecars abundaren els abandonaments, bolcades, incendis, etc., etc. De manera que una cursa que comptava amb un gran nombre d'inscrits i, per tant, prometia ésser aferrissada i interessant, anà decaient. El que presentà més interès fou la cursa dels "Austin". Fins ara havíem vist els de turisme, però els de cursa eren inconeguts del públic. Diumenge n'hi havia dos

d'aquests: el de Zubiaga, que ja veiérem a San Sebastiàn i l'adquirit per J. M. Planàs. Dissortadament, aquest darrer, arribat ahir mateix per carretera, amb el canvi de marxes que no anava gaire a l'hora, no pogué demostrar de què era capaç. Així i tot desvetllà un gran interès i el públic es preocupava dels "Austin" més que del guanyador.

En la cursa de ciclecars hi hagué l'únic accident greu de la diada, que escaigué a l'"Austin" inscrit amb el número 4, a nom de Pau Sagnier, però que en realitat el conduïa Ramon Ravetllat amb A. Calvet de passatger. Les últimes notícies són que llur estat és greu; el primer presenta fractura del cúbit i radi i commoció i contusió cerebral, el segon, shock traumàtic.

En els 750 c. c., Palazon desenterrà el "Sénéchal" que li havia servit tantes vegades per guanyar, i amb aquesta li ha servit una vegada més. En segon i tercer lloc quedaren els "Austin" de Planàs i Zubiaga, respectivament.

En els ciclecars 1.000 c. c. la victòria correspongué a l'"Amilcar" de F. S., seguit del "Sénéchal" de Balletbò, que corregué amb la traça i la decisió de costum.

Una classificacio provisional

Segons que prometeren el diumenge a darrera hora, la classificació oficial amb totes les dades no estaria llesta, per aviat, fins ahir vespre, hora en què ja no podem inserir-la.

Sense cap garantia, donem una cosa incompleta i subjecte a moltes rectificacions:

Motos 250 c. c.

1.—Parrotin (Terrot), 214 km. 130.
2.—Durand (Terrot), 195 km.
3.—A. García (Jean Thoman), 193 km. 453.
4.—M. García (Jean Thoman), 8 voltes.

Motos 350 c. c.

1.—Faura (B. S. A.), 220 km. 942.
2.—Aixelà (Douglas), 198 km. 890.
3.—Rolland (Terrot), 135 km.
4.—Sprinter (A. J. S.), 4 voltes.

Motos 500 c. c.

1.—Mateos (Douglas), 251 km. 636.
2.—Sagrario (Douglas), 249 km. 996.
3.— Whalley (Douglas), 8 voltes (?).
4.—Morellló (Norton), 6 voltes.

Sidecars 350 c. c.

1.—Torres (Rudge-Withworth), 190 km. 764.
2.—A. A. (A. J. S.), 183 km. 475.
3.—Uetam (A. J. S.), 8 voltes.

Sidecars 500 c. c.

1.—Maure (Douglas), 227 km. 500.
2.—Sagnier (Norton), 207 km. 865.
3.—Camats (Norton), 195 km.

Sidecars 1.000 c. c.

1.—Renom (Harley-Davidson), 217 km. 572.
2.—O. S. (Harley-Davidson), 173 km. 440.

Automòbils
DIATTO
L'As dels cims
S'han rebut elegantíssims i luxosos models carrossats per a hivern.
Immens assortit en tots els tipus que construeix aquesta famosa marca italiana, des del cotxe obert al transformable i tancat
Equipat amb BUGIES "MASSERATTI"
Agents Generals per a Espanya
Oliveres i Casacuberta
PASSEIG DE GRACIA, 96 - Telèf. 2589 G.
BARCELONA

PATI BLAU PELAI, 1

Local completament reformat, el més adequat, per a passar les vetlles d'hivern.

Tothom pregona el suculent café que es pren en aquesta casa.

Aquesta casa serveix la riquíssima llet de les "Lleteries de Catalunya"

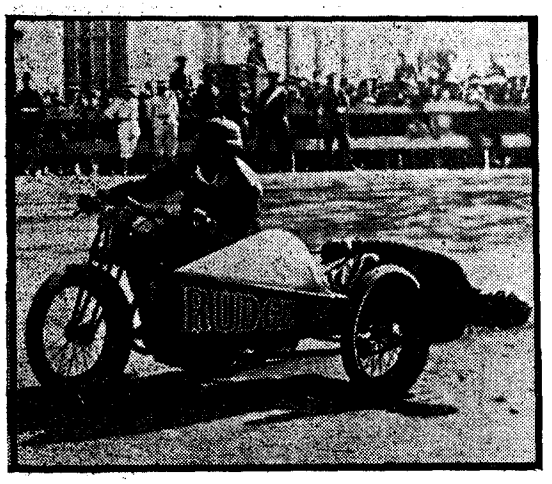
Quatre paraules

Acabem per allà on molts comencen, i nosaltres mateixos altres vegades.

Un dia no gaire bo, força públic, etc. El circuit no pas cap cosa perfecta, tirant més aviat a dolent per a una cursa de velocitat.

El Moto Club no ha vist el seu entusiasme prou recompensat, puix que la prova no ha respost al que se n'esperava, en la qual cosa l'entitat organitzadora no hi té cap culpa. Què hi farem si tot surt a l'inrevés i sovintegen els abandonaments i accidents de tota mena?

El servei de rensenyaments, deficient. Res d'"affichage", només un quadro compta-voltes, però sense indicar ni els llocs ni els temps. Els alts-

MANUEL TORRES

guanyador de la categoria de 350 c. c. damunt Rudge

parladors, poc potents, no se sentien quan passava un corredor. La installació de les tribunes, una mica massa de festa major.

Després de la cursa, com que el Centre Mataroní havia organitzat un ball a honor del M. C. de C., no ha quedat enllestida la classificació, perquè es veu que no els deu interessar gaire. Ja la donarem la setmana vinent.

Quant a la cursa en ella mateixa ja s'haurà vist tot ressenyant-la, no ha estat el que se'n podia esperar. El més sobresortint ha estat indubtablement el paper de la "Rudge-Withworth" amb la conseqüent revelació de Manuel Torres, la presentació dels "Austin" de cursa i el paper de l'equip "Douglas", integrat per madrilenys.

Amb la victòria de Torres es consolida la bona fama de què vingué precedida la moto "Rudge" i que es veu que es consolidarà més a cada prova on prengui part. I el més bonic del cas és que el triomf d'una "Rudge" coincideix amb el d'un corredor fins llavors inèdit.

L'"Austin" de cursa, poc preparat i mig avariat, s'emportà tot seguit l'atenció del públic. Cal dir que dissabte havia arribat per carretera des de Port-Vendres, on havia estat desembarcat, i sense repàs ni preparació de cap mena i amb el canvi de marxes no gaire bé ha fet un bon paper, que millorarà en altres ocasions.

Allò de més remarcable de l'equip "Douglas" és la seva organització. Els equipiers són uns xicots que ho han fet molt bé, que corren amb ciència i ensems es llencen.

El programa organitzat pel Moto Club aquesta temporada ha començat ja. Una entitat tan activa, emprenedora i de tanta història esportiva es mereix una molt millor continuació. I sens dubte la tindàà.

RUGBY

Réplica

A propòsit dels comentaris que se'ns ocorregueren de fer amb motiu del darrer partit entre la Unió Esportiva de Sant Boi i la de Sans, hem rebut una lletra d'aquests darrers, en la qual es queixen d'alguns conceptes inserits i que des d'ara podem dir no abrigaven cap to de molèstia, car els nostres comentaris són sempre fets en un terreny purament esportiu i no pas d'ofensa per a ningú, sigui qui sigui.

Ara bé, contràriament a la suposició que sembla volen llençar els nostres comunicants, podem assegurar-los que la ressenya escrita no ho va pas ésser per les referències que algun altres pogués donar-nos del match que vàrem presenciar des del començçament a la fi; i tornant a llegir l'esmentat comentari—salvant el to que ells poguessin considerar molest i que no ho era pas—no tenim més que refermar-nos en un tot en el que allí dèiem.

La qual cosa no constitueix cap desmèrit per a la tasca ben esportiva i en pro del rugby, que vénen desenrotllant els elements de Sans; ens plau de fer-ho constar així.

A. S.

PARTIT SUSPES

El partit que havia de jugar-se a Sant Boi entre la Unió Esportiva d'aquella localitat, contra el Rugby Club Sant Andreu, va ésser suspès a darrera hora.

NATACIO

El gran pas d'enguany

Acaba de finir la temporada oficial de la nostra natació. Ara entrarem en aquell període semi-letàrgic en què la natació catalana no tindrà, potser, aquella esplendorositat de manifestacions que ha vingut tenint durant uns quants mesos, però, en canvi, quedarà solament encerclada dintre dels nostres Clubs amb manifestacions que per ésser més íntimes seran més simpàtiques, les quals serviran, demés, durant tot l'hivern, de preparació per a la temporada vinent.

Això sols ja dóna una immensa importància a tot el que es realitzi d'ara endavant pels Clubs, car del seu major o menor encert, en la tasca preparatòria, n'haurem de tocar els resultats l'any vinent quan torni a florir tota la plètora de belles exhibicions a què ens han acostumat en el darrerament transcorregut.

I és que realment, enguany ha estat dintre de la història de la natació catalana, un dels que hi tindrà una més forta i més extraordinària importància. En ell s'ha donat un dels passos més gegantins de progrés. El seguit d'èxit que s'han obtingut en tots els ordres marquen d'una manera palesa, neta i efectiva, el grau extraordinari de l'avançament assolit.

Digui-ho si no en primer terme l'excellent temporada internacional que ha dut a terme el Club de Natació Barcelona. Tant la victoriosa excursió per terres d'Alemanya feta el mes de juny, com els esplèndids festivals celebrats a la seva piscina amb els francesos, en són la prova més evident. amb els francesos, en són la prova la més evident. Molts "records" de Catalunya i peninsulars han estat abaixats en el curs d'aquestes manifestacions esportives, en les quals, d'una banda el nom del Club organitzador i per l'altra el nom de Catalunya, han adquirit un major relleu internacional. Tothom recorda amb goig els veritables èxits aconseguits.

Un altre dels majors motius de justificació del gran pas donat avant el constitueixen els Campionats de Catalunya celebrats a Tarragona. No hi ha cap dubte que han estat els millors de tots els que s'havien celebrat anteriorment. Això sol, i mirant-ho des dels punts de vista esportiu i d'organització, ja ens dóna la prova més palesa del que diem.

I l'èxit assolit en els Campionats peninsulars de Bilbao? Heus aquí una altra de les fites que assenyalen clarament que enguany és dels de major importància dintre de la nostra història de la natació. No tenim per què repetir ara el que aleshores ja diguérem. Refermem-nos-hi solament, precisant que fou la major demostració del positiu valer de Catalunya.

Tampoc volem acabar aquest enfilall de recordances, sense enumerar un dels majors mèrits d'aquest any, i que cal atribuir-lo totalment al nostre primer cercle, el Club de Natació Barcelona. La creació de la seva secció femenina. Amb ella ha romput el glaç que semblava oposar-se a què la dona catalana practiqués la natació esportiva. Ara sembla que definitivament s'ha arrelat aquesta pràctica, i s'han bandejat definitivament tots els prejudicis que s'hi oposaven.

Tant de bo durant aquest període de mig endormiscament que comencem serveixi per fer que l'any vinent, en despertar, s'obtingui el mateix que enguany s'ha aconseguit.

M. B.

:: 6 H.P. ::

MAXIMAG

MOTOSACOCHE

ECONOMIC PER LA SEVA QUALITAT

UNICS PER A LA VENDA:

MARIANO SANCHO, S. A.

PASSEIG DE GRACIA, 99 :: TELEFON G. 384

ELS AGENTS DE LA FAMOSA MARCA ALEMANYA

OPEL

conviden els seus clients i amics a examinar els nous tipus del

Cotxe, model 1926

UNIÓN COMERCIAL ESPAÑOLA S. A.

Bruch, 166 - BARCELONA

BOXA

ELS RESULTATS DE DIUMENGE

Ros venç Lafont per k. o.

Els altres combats

La reunió celebrada diumenge a la tarda al Mundial Sport va tenir menys públic que l'anterior. La pluja d'abans de començar i algunes substitucions que calgué fer al programa potser en foren la causa. A més a més el temps fresquejava de valent.

En lloc de Romieux fou Lafont qui va boxar contra Ros. Si Romieux era per a nosaltres desconegut, Lafon encara ho resultava més, car si del primer en coneixíem el record, del segon, ni això.

Hi havia, tanmateix, certa expectació per tornar a veure En Ros, car després de la seva desfeta a mans de Sales a les Arenes, hom esperava que intentaria reivindicar-se. En aquest sentit, el seu èxit fou complet, car en el cinquè round del seu combat amb Lafont, aquest fou posat fora de combat després de diversos knockdowns.

Al començament Lafont començà boxant amb molta empenta per mitjà d'amples swings, alguns dels quals arribaren bé a la cara i cos del seu antagonista. En finir el primer round, la puntuació afavoria el francès. Represa la lluita, el foraster continua boxant amb el mateix encert, però abans de finir el segon round Ros aconseguí un brillant "undos", i a continuació, en un cos a cos, uns brillants uppercuts en sèrie que, reprès el combat a distància, coronà amb un bonic directe d'esquerra eficaç i precís. Al tercer round el francès es bat amb la mateixa empenta que al començament, i Ros ha d'encaixar alguns cops no mancats de força, particularment un curt croxet a l'estómac. La lluita continua enconada i Ros treix bones dretes al rostre. En un dels atacs de Ros, Lafont recula fins a un àngle i rep un bon directe que tot seguit és doblat per un croxet de dreta que el francès rep estant cobert; no obstant, no sabem si per efecte d'aquest cop o de l'anterior, cau a terra i és comptat fins a set segons, passats els quals reprèn la lluita, que continua en el quart round amb cert avantatge a favor de Ros i sense que el francès palesi cap dificultat. En el cinquè round, Lafont relenteix una mica i després de collocar diversos swings encaixa algunes dretes perilloses; la seva guàrdia és baixa i Ros aprofita l'oportunitat per a collocar una dreta al mentó que remet Lafont a terra per tres segons; en redreçar-se és rebut amb una esquerra i una altra dreta que el deixen definitivament fora de combat.

Feta objectivament la ressenya d'aquest encontre només hem de dir que segons el nostre parer, les dots d'encaixador del francès Lafont són molt minses... i que pel contrari Ros va boxar diumenge amb una seguretat, precisió i eficàcia que confirmen les esperances que molts li tenen posades. Manca únicament a En Ros confirmar la seva classe davant d'homes de mèrit reconegut.

Heus ací succintament el que foren els altres combats.

Lorenzo va batre a López per punts, sense que malgrat la seva superioritat indiscutible tingués moments veritablement brillants, susceptibles d'entusiasmar el públic.

Compte i Flix feren match nul. Ni l'un ni l'altre es llançaren mai a fons, per bé que hi hagué cert domini per part de Flix.

Iges-Farràs fou l'encontre més bell de la reunió. El primer va resultar-ne el vencedor. Tots dos boxadors feren coses notables. Iges va estar molt brillant en els tres primers rounds, durant els quals atacà gairebé sempre amb rapidesa i precisió. Farràs es féu admirar més que altra cosa per la seva resistència i també per l'aplom, no mancat de veritable ciència, amb què va boxar durant els darrers rounds. Segons el parer dels que presenciàrem el combat, hi ha pasta en Farràs per a un bon pes gall, susceptible de posar en dificultat els millors de la seva categoria per mica que continuï progressant.

Els quatre rounds preliminars, com ja sembla que devé un costum al Mundal Esport, va ésser un bonic combat. Malgrat haver donat els jutges el fall de match nul, creiem que de dret la decisió pertanyia a Creus, car el seu adversari, Buigues, només va dominar en el sisè round. Altrament la boxa de Creus va ésser, en els tres primers rounds, tot el científica i eficaç que podia demanar-se. Devia ésser que els jutges estaven distrets.

Critias

MUNDIAL SPORT

DIUMENGE DIA 1 NOVEMBRE

Gran reunió de Boxa

Calvo-Amador Rodríguez

l'interessant combat de pesos mig forts

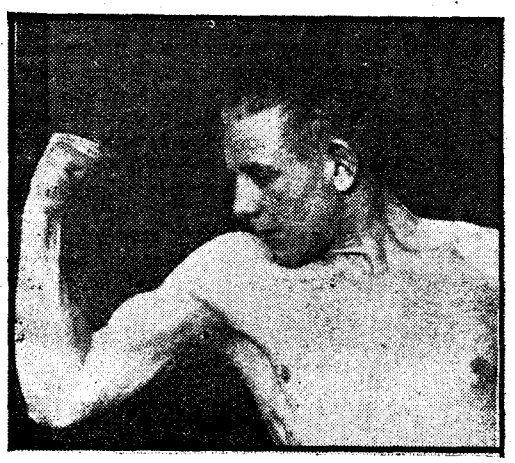
González-Mompó

i dos combats més

General 1'50 ptes.

OLYMPIA

Divendres, Murall-Vitrià, Debeve-Cola i Dastillon-Ciclone

Hans Breitenstraeter
un dels pròxims adversaris de Paulino Uzcudun

L'adversari que tindrà Paulí Uzcudun en el seu pròxim combat, és l'alemany Hans Breitenstraeter.

Breitenstraeter, el "Carpentier alemany" com l'anomenen els seus compatriotes, té al seu país una fama ben merescuda, deguda tant al seu mèrit real com al seu coratge. Aquesta darrera és la seva qualitat preeminent i la que li ha valgut més simpaties.

Desposseït fa poc més d'un any del títol de campió d'Alemanya de totes les categories pel seu compatriota Samson Khorner, Breitenstraeter aconseguí reivindicar aquest guasardó darrerament vencent el seu rival en forma brillant i decisiva. Pel fet d'aquest triomf la seva popularitat ha augmentat darrerament a Alemanya en termes sols comparables a la que fruia a França Georges Carpentier ara fa quatre anys.

Breitenstraeter és vencedor de George Kock, l'australià que per dues vegades ha aconseguit vèncer Paulí Uzcudun. En ell tindrà, doncs, el base, com ens deia no fa gaire el seu maneger Descamps, un adversari temible que en presència dels seus compatriotes tractarà de reformar la classe que li dóna la seva victòria damunt l'anomenat George Kook.

Tantmateix Uzcudun no se les haurà pas amb un home invencible. Breitenstraeter compta amb diverses desfetes, entre altres a mans del negre Batling Siki per punts i de Ermini Spalla per knoc out.

El match Uzcudun - Spalla a Barcelona?

Si la celebració del match Uzcudun-Spalla per al campionat d'Europa del pes fort depengués només a hores d'ara de l'entusiasme i bona voluntat dels organitzadors que es proposen donar-lo a Barcelona, ja podria dir-se que la cosa és un fet. Però davant la magnitud de l'esmentat esdeveniment esportiu i per la seva importància, cal mostrar-se encara un xic reservat.

De moment, les negociacions estan molt avançades. La bossa oferta pels organitzadors barcelonins, que s'eleva a una quantiosa suma, ha estat en principi acceptada pels dos boxadors; manca només que aquests posin llur signatura al peu del contracte i la cosa serà un fet. S'aconseguirà això darrer? Tot sembla en aquests moments indicar que les negociacions van per bon camí. Es més: sembla que pel que toca al manager de Paulino Uzcudun no hi ha cap dificultat; falta només afermar el compromís d'Ermini Spalla.

A més a més calen lligar també alguns extrems d'ordre secundari que no creiem que puguin fer fracassar les negociacions que han començat i s'estan activant amb molt d'encert.

Es calcula que l'encontre es farà a la plaça de braus Monumental el pròxim dia 8 de desembre i que el total de despeses que la reunió ocasionarà s'elevaran a unes cent deu mil pessetes.

Barcelona està devenint un centre pugilístic internacional de primer ordre. Llàstima que mangui encara un ampli local cobert per a la celebració de tan importants actes esportius!

OLYMPIA

Divendres, Dastillon - Ciclone, Debevé-Cola i Murall-Vitrià

LA PRÒXIMA DE L'OLYMPIA

Young Ciclone, Tomàs Cola i Llorens Vitrià, contra Dastillon, Debève i Murall, respectivament

Organitzada pel Sindicat Professional de Periodistes i a profit de la seva caixa de socors, se celebrarà divendres vinent al teatre-circ Olympia una reunió pugilística en el programa de la qual figuren dues estrelles del nostre ring: Young Ciclone i Tomàs Cola, als quals els han estat designats com a adversaris Robert Dastillon i Arthur Debeve, respectivament, tots dos coneguts del públic barceloní i ex-campions de França de llurs respectives categories de pes.

Robert Dastillon va fer l'hivern passat al Frontó Palace davant Josep Gironès un trist paper, però cal no oblidar que aquell dia va pujar al ring en condicions del tot desavantatjoses, car tenia al costat un àntrax molt dolorós que no li permitia boxar amb la fuga i desimboltura que li són habituals. No volem dir que Dastillon sigui en aquests moments una gran figura, car precisament els resultats del tot desfavorables que ha obtingut darrerament proven tot el contrari; només volem remarcar que l'home que ara fa un any va aconseguir batre a Ruiz per punts, pot, si vol, i si està en forma, fornir un bon combat davant de l'actual campió d'Espanya que és, encara que indubtablement el millor pes ploma de la península, quelcom menys perillós que el madrileny.

Quant a Debève, tothom recorda el bonic combat que va fornir davant d'Hilari Martínez, al qual si no va vèncer va ésser, segons opinió de molts per una injustícia dels jutges, i malgrat que nosaltres aleshores no compartírem aquest parer, no podem menys de reconèixer que Debève, davant Tomàs Cola, el més científic dels nostres pugilistes, pot proporcionar l'oportunitat d'assistir a un gran combat.

Murall contra Vitrià és un altre dels matchs que figuren en el programa, en combat revenja. No cal ponderar la importància d'aquest combat, que després dels darrers èxits dels dos boxadors es presenta com un esdeveniment pugilístic de primer ordre.

AL MUNDIAL SPORT

Un bonic programa per diumenge vinent

Amador Rodríguez, debutarà davant Virgili Calvo

Diumenge a la tarda se celebrarà al Mundial Esport la tercera reunió tardoral a base d'un programa que en fer-se públic en l'anterior reunió provocà tot seguit l'aprovació de la concurrència.

Heus-el ací:

Torremarí contra Mascaró.
Margalef contra Bru.
Blasco contra Aracil.
Gonzàlez contra Mompó.
Calvo contra Amador Rodríguez.

Els tres darrers combats són veritablement del tot interessants i representen, dins de la categoria a la qual pertanyen els protagonistes, una veritable selecció dels millors elements locals disponibles en aquests moments.

Quant al darrer combat entre Calvo i Amador

OLYMPIA — Divendres, gran vetllada internacional: Young Ciclone contra Dastillón

FÀBRICA D'ARTICLES MILITARS
Especialitat en Condecoracions Nacionals i Estrangeres
Fill de B. CASTELLS
Escudellers, 17
BARCELONA
Fabrica a Gràcia
Secció especial per a la confecció de distintius esmaltats per a Clubs de Fútbol, Nàutics, Automobilistes, Excursionistes i altres societats esportives, Congressos, Centres Religiosos.

Rodríguez, estem segurs que desvetllarà un gran interès, car ultra ésser poc freqüents ací els combats entre homes de les categories dels pesos mig fort i fort, que són els que més emoció comuniquen als espectadors, té el valor d'un veritable campionat, ja que tant Calvo, campió peninsular del pes mig fort, i Amador Martínez, vencedor de Las Heras, representen els dos millors homes amb què compta avui entre nosaltres l'esmentada categoria.

Amador Rodríguez farà diumenge el seu debut a Barcelona. Fill de Santander, on ha fet gairebé la totalitat dels seus combats, ha vingut a viure des de fa uns quants mesos a Barcelona amb l'objecte de perfeccionar-se sota la intelligent direcció del manager senyor Jaume Piera, i segons opinió dels que l'han vist entrenar-se, es tracta d'un home dotat d'un gran punch que pot ésser la clau per a la seva consagració definitiva com a boxador de classe.

DIVENDRES A MADRID

Hebrans contra Ruiz pel campionat d'Europa del pes ploma

Divendres vinent boxaran a Madrid, per al campionat d'Europa del pes ploma, Henri Hebrans, campió, i Antoni Ruiz, challenger. Halgrat haver estat el madrileny desposseït del títol de challenger pel nostre compatriota Young Ciclone, la I. B. U. ha accedit a què l'encontre de divendres es fes per al campionat d'Europa, però a condició que el vencedor posi el seu títol en joc davant del català abans del 30 de novembre pròxim.

Creiem sincerament que Ruiz té davant del belga grans possibilitats de victòria; els records dels dos homes són equivalents però el madrileny posseeix damunt del belga l'avantatge del *punch*. Altrament Hebrans no ha correspost després d'haver estat nomenat campió a les esperances que a Bèlgica hom havia dipositat en ell. La mancança momentània de pesos ploma de classe a Bèlgica li valgué poder arrabassar a Wyns el títol nacional quan aquest es trobava a les acaballes de la seva brillant carrera, però no li evità d'ésser batut pel mateix en un match revenja que diplomàticament fou fallat a favor d'Hebrans.

OLYMPIA Cola, davant el vencedor de Martínez, i Young Ciclone - Dastillón

Per completar aquesta nota afegirem algunes dades respecte de com el belga fou promogut campió d'Europa sense combatre.

Henry Hebrans va donar-se a conèixer, tal com reportàrem en números passats, amb ocasió del cèlebre match a profit dels Laboratoris entre ell i Criqui, que guanyà el darrer treballosament per punts.

Després d'aquest match Hebrans va batre Wyns i fou proclamat campió de Bèlgica.

Compta-quilòmetres
Compta-revolucions
Rellotges :: Elevadors de gasolina
O.S.
Concessionaris exclusius per a Espanya:
E. i J. Pujol Xicoy
Claris, 103 : Telèf. G 371 : Barcelona

Eugene Criqui era aleshores campió d'Europa del pes ploma i fou reptat per Mascart. Criqui, que s'havia lesionat una mà boxant contra Hebrans, respongué al repte posant el seu títol a la disposició de la I. B. U., car no podia defensar-lo. Aleshores Mascart, sense combatre, fou promogut campió d'Europa. Batut per Ledoux, el títol passà a aquest, que marxà als Estats Units. Hebrans reptà a Ledoux, però aquest no va respondre. Passat el termini reglamentari, Henry Hebrans va ésser nomenat campió d'Europa del pes ploma sense combatre.

NOVES DE TOT ARREU

Dimarts passat, a París, Lafflneur, Welter que s'ha revelat brillantment aquesta temporada, va batre el nostre conegut Arnaud per haver deturat el combat l'arbitre al setè round, després de diversos k. d. del darrer.

* René Devos fou batut a la mateixa reunió per Jack Walker, que substituia a Molina. Jack Walker compta ja amb una decisió damunt del darrer.

* Routis i Kid Francis boxaran avui a París per al campionat de França del pes gall que detenta el primer junt amb el del pes ploma.

* El match Nilles-Uzcudun s'anuncia per al pròxim dia 7, a París, o sigui abans que el del basc amb Breitenstraeter, a Berlín.

* Per segona vegada, en la seva darrera estada, Mascart ha estat batut als Estats Units. Això allunya tota possibilitat d'un match Macart-Kid Kaplan per al títol mundial dels ploma.

* Carpentier ha començat el seu entrenament amb mires a una nova excursió a Nord-Amèrica, de la qual, com sempre, cal suposar que tornarà batut.

Els vostres negocis...
precisen d'un mitjà de locomoció ràpid i econòmic de cost i manteniment. El ciclecar 4 HP.

és el més barat del món; una meravella mecànica. La marca campiona, 20 primers premis en 1925
Moto 2 HP. Turisme, 1500 ptes.-Motos 2, 2½, 3 i 4 HP.
Salomó i Vila Cars, :: 102 ::

* En Paulí ens ha manifestat els seus propòsits de marxar a Cuba amb els seus poulains Ricard Alis i Tomàs Cola, i potser també amb Antoni Ruiz.

* Ha mort als seixanta nou anys un dels darrers sobrevivents dels temps heroics de la boxa a punys nusos, William Roberts, que adquirí certa popularitat cap a l'any 70.

CICLISME

Després del Gran Premi de Madrid

Als nostres ciclistes els manca l'estil de corredor

Vaig assistir el diumenge abans a la cursa de Madrid, on pot dir-se estaven representats els mes alts valors ciclistes que hi ha actualment a la Península. I trist, però necessari, és el dir-ho. La majoria d'ells no posseeixen l'escola de bons routiers. Musió, Montero, Gutiérrez, Monteys, Joan Juan, Otero qui més qui menys, han de corregir-se de molts defectes. Una petita excepció podria fer-se a favor del bilbaí Barruetabeña i dels madrilenys Telm García i Manuel López. Aquests fan una certa millor impressió, sense, però, que s'acostin per ara al perfecte. I tots els esmentats són, com dic, els homes millors que hi ha avui. Millors en el sentit físic, és a dir, homes que estan molt ben dotats físicament, i que denoten un entrenament i una forma constant. Però per a córrer, més ben dit, per guanyar curses, no n'hi ha prou amb això. Veiérem en el campionat de Barcelona organitzat per "Las Noticias" el mes d'abril, com Josep Cebrian Farré guanyà per 6 minuts a Musió i Joan Juan, baixant l'Ordal, un pendent llarg, però relativament fàcil. Es lògica aquesta tan gran diferència que supoesa en el domini de la màquina? I si a Musió i a Joan Juan se'ls ha vist emprendre les baixades amb torpesa, igual succeeix amb Montero, Gutiérrez, Monteys, etc., en més gran o en més petita escala. I la conseqüència d'aquest handicap és simplement l'escassesa en el domini de la bicicleta. S'observa el mateix flac per la forma que van colocats en mig d'un escamot. Se'ls veu porucs, indecisos. Quasi cap d'ells sap aprofitar-se de les rodes dels contraris. Van separats de més d'un pam i altres de prop un metre. No han arribat encara a comprendre el gran avantatge que representa saber-se collocar bé darrera d'un contrari. Ço que hem vist aquí amb els Magdalena, Janer, Nolla, Llopis, Cebrian, etc., de formar una renglera de bicicletes enganxades les unes a les altres. Ço que es va veure a la Volta al País Basc amb els Verdyck, Souchard, Ville, Laquehay, Dejonghe, Debaets, Van de Castele, Motiat, Sellier, etc., els costa extraordinàriament d'aprendre als que avui guanyen les grans curses. Però repetim que la culpa no és d'ells. Prou i massa que fan mancant de persona que els ensenyi, que els corregeixi. Aqui a Catalunya els grans mestres que obligaren els nostres ciclistes a adquirir el degut domini de màquina han estat les carreteres d'abans i que havien de sortejar-se en mig d'arbres i cunetes de pam... † la pista de Sans que obliga a sostenir el màximum de l'equilibri i a adquirir rapidesa per poder atacar amb profit. Demostració que les coses inadequades poden arribar a ésser també de gran utilitat.

I no hi ha pas dubte que aquesta mancança d'estil i de domini entranya un seriós perill perquè els nostres ciclistes puguin progressar pràcticament i d'una manera regular. Resulta que ara que per gaudir d'una victòria han de produir esforços violents en excés i que sols serveixen per a esgotar i minvar amb alarmant acceleració les formoses disposicions dels nostres ciclistes d'avui. Els exemples parlen. Sobretot els nordenys són els més perjudicats per aquest efecte. Montero va guanyar la Volta al País Basc en una demostració de facultats. I no crec errar-me en dir que ara es ressent d'aquell gran esforç. Gutiérrez guanyà la III Volta a Guipuscoa i diumenge, a Madrid, no va brillar a l'altura que tothom esperava, àdhuc per als mateixos Monteys i Musió, als quals, abans de la sortida els preocupava molt la proesa formidable que havien presenciat del dit corredor. Joan Juan no és tampoc el mateix de la Volta a Catalunya de fa dos anys i del penúltim campionat de Sans: no hi ha dubte que ha perdut facultats Monteys després de vèncer a la Volta a Cantàbria tampoc el diumenge va tenir un gran dia. I es que tots es ressenten dels esforços anteriors perquè aquests sobresurten de la regla. Es una exaltació de l'esforç que els perjudica i els resta facultats.

PER A AUTOS:
BATERIES DININ
PER A RADIO:
BATERIES DININ
no hi ha millor
=A. LLANAS=
BARCELONA MALLORCA, 259

RODES DESMONTABLES
Rudge-Whitworth
RUDGE-WHITWORTH COVENTRY
Concessionaris exclusius per a Espanya:
E. i J. PUJOL XICOY. - Claris, 103 - Barcelona

Un home elegant.....

es caracteritza pel tall irreprotxable dels seus vestits. Vestir bé proporciona distinció a les persones. Un senyor ben vestit pot presentar-se a qualsevol lloc i és ben rebut. Elegiu el sastre el tall del qual doni distinció als vostres vestits. El nostre tall és irreproxable.

Ho garantitzem

Sastreria GUITART

Portal de l'Angel, 1 1 3 - Telèfon 3782 A.

Per combatre aquest perill cal anar ràpidament a estilitzar els nostres ciclistes. Corregir-los llur posició, fer-los adquirir domini de màquina obligant-los a passar en els entrenaments per mals camins, fent-los llençar a les baixades darrera de qui en sàpiga per tal que perdin la por. Estil, equival a dir mestria, o sigui produir l'esforç reposadament i amb naturalitat. Un ciclista d'estil es distingeix tot seguit; el veureu en mig d'un escamot sostenint la marxa com si no fes res d'extraordinari. Es clar que si competeix amb rivals de classe superior ha d'arribar el moment que senti la fatiga, però mai, ni de bon troç, li ocasionarà els estralls que abans hem al·ludit.

Això és el que en el fons d'aquesta bella aparència que ha tingut la gran cursa del dia 18 a Madrid, hom desprèn dels resultats tècnics, per bé que reflecteixi l'elevada moral que avui empeny els Musió, Montero, Barruetabeña, Gutiérrez, Telm García, Monteys, Joan Juan, López, Gómez, etc. Aquesta mateixa que ha desertat, en canvi, en gran part de ciclistes catalans i precisament dels que per llur estil feien concebre més esperances, i d altres que eren plena realitat com els Janer, Tresserres, Fargues, Josep Cebrian, Saura... Veurem si els atractius contractes que ara fan les cases Helvetia, Areli, Dollar i d'altres, els fan sortir del seu inexplicable ensopiment.

R. TORRES

Una bella lluita en perspectiva

El Gran Premi Opel

Bon encert van tenir el nostre collega "Penedès Deportiu", del Vendrell, i la U. E. de Sans en ajornar per al proper dia 15 de novembre la cursa que havien anunciat per al 18 d'aquest mes, a fi de permetre als nostres millors routiers regionals de poder anar a lluitar en el Gran Premi de l'Ajuntament de Madrid. Podem donar gràcies a aquest bon exemple de la revista vendrellenca de poder enorgullir-nos a hores d'ara del magnífic triomf de Musió a Madrid (car d'haver-se celebrat aquell mateix dia les dues curses En Musió hauria participat en la de Vendrell, segons confessió d'ell mateix), i a més a més, poder ara esperar que per al 15 del vinent mes es vegin per les nostres carreteres els més alts valors del ciclisme peninsular. Les societats i marques de cicles atretes per la importància que va prenent la dita cursa i també per un deure de reciprocitat per l'atenció que representa la que envers tots els elements interessats de la gran prova de Madrid van tenir els organitzadors del Gran Premi Opel, es preparen a trametre llur representació a la cursa del Vendrell, comptant-se ja amb la inscripció de Josep Lluís Miner, Demetri del Val i Lluc Jàuregui, per la Reial Societat de Sant Sebastià, i la del jove "as" madrileny Telm García, per la marca "Areli".

També sembla cosa feta la participació de Barruetabeña, Gutiérrez i Otero, per la "Helvetia", i és de presumir que en seguiran d'altres que no voldran deixar tan superba ocasió d'intentar conquistar un triomf que, per tots els indicis actuals, obtindrà un valor dels més apreciats en totes les grans curses ciclistes d'enguany.

Amb la presència d'un lot tan brillant de "routiers", la cursa forçosament es veurà durament disputada durant els 240 quilòmetres que comprèn de recorregut. Els bascos són homes d'excellent tremp per a la batalla. En Musió necessita també que la lluita sigui incessant a fi de poder eliminar tots els homes que puguin representar un perill a la vista de la meta. Però hom compta entre aquests amb Telm García i Barruetabeña, que avui estan en condicions de resistir amb enteresa els atacs dels Musió, Gutiérrez. Monteys i altres homes durs, però mancats de rapidesa.

A més cal no oblidar En Fargas, Josep i Vicents Cebrian Farré, Bachero, Senon i alguns altres valors no consagrats encara, a tots els quals una victòria en aquesta prova els mostra un esdevenidor esplendorós per a la pròxima i futures campanyes. Aquest estímul, representat amb llurs temptadors contractes de marques que fins ara havia estat un somni a Catalunya, pot fer créixer d'una manera insospitada les possibilitats de tots els anomenats. Sobretot d'En Fargas i d'En Josep Cebrian, que són ciclistes de classe, d'aquesta classe que pregonen a tots els cops de pedal, però que pregonen de forma tan clara que noten àdhuc els més profans en ciclisme...

AVIACIO

Aviació Civil

Amb ocasió del gran míting aeri de Mineola, prop de Nova York, s'han reunit en aquella ciutat tres grans asos de la guerra, En René Fonck, l'as dels asos francesos; En William A. Bishop, as dels asos anglesos, i En Eddie Rickenbacker, as dels asos americanos.

La premsa americana, sense regatejar cap dels mèrits dels asos anglès i francès, ans al contrari, fent-los ressortir més, no pot amagar les seves simpaties pel seu as nacional, és el gran favorit i a fe que no els manca motiu.

En Rickenbacker, des que acabà la gran guerra, no ha deixat de treballar ni un sol moment per l'aviació, gran pilot, excellent tècnic i perfecte coneixedor de tots els seus aspectes, té una clara visió del problema aeronàutic; copsada en tota magnitud la seva importància, va escollir un camí i per ell ha seguit treballant de ferm.

Ara, en un interviu tingut amb un redactor del "New York Herald", ha fet unes manifestacions interessantíssimes, valuoses per l'autoritat del que les fa i que confirmen en un tot l'opinió que havem tingut i defensat sempre, respecte al desenrotllament veritable de l'aviació.

En Rickenbacker, capità de l'exèrcit americà, diu terminantment: **"La seguretat nacional d'un país no pot basar-se en l'aviació militar exclusivament, és el progrés i difusió de l'aviació civil, amb les seves reserves immenses de pilots, aparells i fàbriques on ha de bassar-se principalment. I la base de l'aviació civil està en l'existència de bons** motor fix de cinc cilindres i de refredament per **tita potència i que permetin el ràpid desenrotllament de l'aviació comercial i esportiva."**

Convençut d'aquest principi i especialment en el segon aspecte, En Rickenbacker ha estudiat i construït un motor per a l'aviació sportiva. Es un motor ficso de cinc cilindres i a refredament per aire, de 80 cavalls de força. Amb aquest motor espera poder llançar al mercat avions de turisme a preus molt reduits.

Celebrem veure les nostres teories compartides per persones tan autoritzades com l'as dels americans, capità Rickenbacker, i que contrasten notablement amb l'opinió de tantes i tantes autoritats (?) aeronàutiques que havem de patir per aquí.

J. C.

Ábans de comprar el vostre automòbil vegeu el famós

RUGBY

Bellesa, comoditat i economia

L'únic al món proveït d'espina dorsal

El Rei de les pujades!!

Torpedo 6.300 p. - Sedan 9.750 p.

CORTS, 517 I 519

NOVES

Penya de l'Aire

La nostra entusiasta entitat aeronàutica ha entrat en una nova època d'activitat. En el primer número del seu Butlletí mensual que acaba d'aparèixer, fa una crida als esportius catalans perquè ingressin en les seves files i cooperin d'aquesta manera a la tasca general de desenrotllament de l'aviació.

A més a més d'altres avantatges per als socis, ha organitzat uns vols de turisme, completament gratuits, que tindran lloc en dia festiu, de tots els mesos i en el seu aeròdrom del Prat de Llobregat. Aquests vols seran de diferents recorreguts; uns damunt el camp d'aviació, com a bateig de l'aire; altres per damunt de Barcelona i afores; altres a bells indrets de la nostra terra, pel moment propers a Barcelona; més endavant i conforme els seus mitjans ho permetin, aniran allargant-se les excursions.

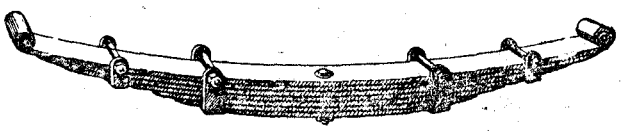
Esportius!: cooperèu a la tasca nobilíssima de la Penya de l'Aire; contribuïu a la propaganda de l'aviació catalana.

Avions de pas

En aquests dies la nostra ciutat ha rebut la visita de diversos avions estrangers, i per a molt aviat hi ha anunciada la vinguda d'altres.

L'esquadreta de tres hidroavions militars italians que mana el comandant pilot Stiozzi-Ridolfi i que està donant la volta completa a la Mediterrània, ha estat per uns dies hoste de Barcelona. Després han continuat el seu viatge cap a Alacant, Oran, Alger, Tunis, Trípoli, Egipte, Síria, Grècia i tornada a Itàlia. Els hidroavions són Savoia 16 ters, amb motors Lorraine-Issota de 450 H. P.

Per a molt aviat són esperats dos avions militars portuguesos que estan fent un llarg recorregut d'estudi per la Península. Igualment un gros aviò de transport, alemany, el trimotor Junkers, enteramènt metàlic, el model del qual, exposat en l'stand de la Penya de l'Aire, tan va cridar l'atenció en l'Exposició d'Aeronàutica, amb tant d'èxit celebrada pel maig darrer, com a anexa al Saló Internacional de l'Automòbil.

E. CORTES PASCUAL

Corts Catalanes, 672 * (Prop de l'Hotel Ritz)

ARTICLES I ACCESSORIS PER A CARRUATGE I AUTOMOBILS :: GRANS EXISTENCIES DE MOLLES (ballestes) per a totes les marques més corrents d'automòbils UNICA CASA que reb directament les MOLLES de les mateixes fàbriques americanes, franceses, etc., que les subministren als constructors d'automòbils

Ferros, fusta, metalls, pells, draps, catifes, lones, velluts, accessoris, ferramentes - Rebudes les darreres novetats - Taps de radiador amb llum elèctrica - Pujadors (rasca peus) d'estrep amb llum elèctrica - Tot per l'automòbil i el carruatge

Tallers Gràfics, Núñez i C.ª, S. en C.-Sant Ramon, 6.-Barcelona